

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 57/2024
07.02.2024. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Милене Рашић, председника већа, Дубравке Дамјановић, Гордане Којић, Александра Степановића и Светлане Томић Локић, чланова већа, са саветником Врховног суда Снежаном Лазин, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног Бурхана Шаћири, због кривичног дела обљуба са дететом у продужењу из члана 180. став 1. у вези члана 61. Кривичног законика и др, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног Бурхана Шаћири - адвоката Јелене Живин, поднетом против правноснажних пресуда Вишег суда у Зрењанину 4К.23/22 од 18.04.2023. године и Апелационог суда у Новом Саду КЖ1 568/23 од 08.11.2023. године, у седници већа одржаној дана 07.02.2024. године, једногласно, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Бурхана Шаћири - адвоката Јелене Живин, поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Зрењанину 4К.23/22 од 18.04.2023. године и Апелационог суда у Новом Саду КЖ1 568/23 од 08.11.2023. године, у односу на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 1) Законика о кривичном поступку, док се у осталом делу захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног **ОДБАЦУЈЕ** као недозвољен.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Зрењанину 4К.23/22 од 18.04.2023. године окривљени Бурхан Шаћири је оглашен кривим због извршења кривичног дела обљуба са дететом у продужењу из члана 180. став 1. у вези члана 61. КЗ и кривичног дела ванбрачна заједница са малолетником из члана 190. став 1. КЗ, па су му за наведена кривична дела претходно утврђене појединачне казне и то за кривично дело из члана 180. став 1. у вези члана 61. КЗ казна затвора у трајању од 5 година, а за кривично дело из члана 190. став 1. КЗ казна затвора у трајању од 2 месеца, те је окривљени осуђен на јединствену казну затвора у трајању од 5 (пет) година и 1 (један) месец.

Истом пресудом окривљени је обавезан да на име трошкова кривичног поступка плати Вишем јавном тужилаштву у Зрењанину износ од 156.855,00 динара, а суду износ од 137.947,64 динара, те да на име паушала плати суду износ од 5.000,00 динара, а све у року од 30 дана од дана правноснажности пресуде, под претњом принудног извршења. Окривљени је обавезан и да накнади трошкове настале пред Вишим судом у

Зрењанину на име ангажовања браниоца по службеној дужности окривљеног и на име ангажовања пуномоћника по службеној дужности малолетне оштећене, а о чијој висини ће суд одлучити посебним решењима по правноснажности пресуде.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду КЖ1 568/23 од 08.11.2023. године одбијене су као неосноване жалбе јавног тужиоца Вишег јавног тужилаштва у Зрењанину и браниоца окривљеног Бурхана Шаћири - адвоката Јелене Живин, па је у целости потврђена пресуда Вишег суда у Зрењанину 4К.23/22 од 18.04.2023. године.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости поднела је бранилац окривљеног Бурхана Шаћири - адвокат Јелена Живин, због повреде закона из члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни суд усвоји поднети захтев, те да у складу са чланом 492. ЗКП укине обе побијане пресуде и предмет врати надлежном суду на поновно одлучивање или да преиначи побијане пресуде тако што ће окривљеног Бурхана Шаћири ослободити од оптужбе за кривично дело обљуба са дететом у продужењу из члана 180. став 1. у вези члана 61. КЗ и кривично дело ванбрачна заједница са малолетником из члана 190. став 1. КЗ.

Врховни суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Врховном јавном тужилаштву сходно одредби члана 488. став 1. ЗКП, те је у седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештавања Врховног јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета и правноснажне пресуде против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је, након оцене навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости је неоснован у делу који се односи на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, док је у осталом делу недозвољен.

Наиме, бранилац окривљеног Бурхана Шаћири као разлог подношења захтева истиче повреду закона из члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП која је општег карактера, при чему формално не означава ни једну повреду закона из става 4. члана 485. ЗКП, али се из образложења захтева закључује да је исти поднет због повреде кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП у вези члана 29. КЗ. Ово имајући у виду да бранилац окривљеног у поднетом захтеву истиче да у конкретном случају постоји основ за искључење постојања кривичних дела која се окривљеном стављају на терет и за која је оглашен кривим, обзиром да на страни окривљеног у односу на ова дела постоји правна заблуда. По ставу браниоца, код окривљеног није постојала свест о томе да чини кривична дела - свест о противправности, јер окривљени није знао, нити је могао да зна да су његова дела забрањена, обзиром да је окривљени сматрао да постоје специфичне околности које његове радње и понашање чине дозвољеним, а то је пре свега припадност и њега и малолетне оштећене АА ромској заједници и њихово одрастање и дружење искључиво са припадницима ромске популације у ромском насељу „...“ у ..., а у којој заједници је традиционална вредност и обичајно право да млади Роми ступају у брак веома рано и заснивају породице.

Изнети наводи захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног се, по оцени Врховног суда, не могу прихватити као основани.

Исти наводи захтева били су истакнути у жалби браниоца окривљеног Бурхана Шаћири - адвоката Јелене Живин, те су били предмет разматрања Апелационог суда у Новом Саду који је у овом кривичном поступку поступао у другом степену по жалбама изјављеним против првостепене пресуде Вишег суда у Зрењанину 4К.23/22 од 18.04.2023. године. Апелациони суд у Новом Саду као другостепени је ове наводе оценио неоснованим и о томе на странама 3 и 4 другостепене пресуде КЖ1 568/23 од 08.11.2023. године изнео разлоге, које Врховни суд прихвата као правилне, те у смислу одредбе члана 491. став 2. ЗКП на ове разлоге и упућује.

Одредбом члана 29. став 1. Кривичног законика је прописано да није кривично дело оно дело које је учињено у неотклоњивој правној заблуди. Ставом 2. истог члана је прописано да је правна заблуда неотклоњива ако учинилац није био дужан и није могао да зна да је његово дело забрањено.

Имајући у виду цитирану законску одредбу, те имајући при томе у виду да према подацима у списима предмета и из побијаних правноснажних пресуда, а посебно подацима везаним за својства и карактеристике личности окривљеног Бурхана Шаћири, и по налажењу Врховног суда, произилази да се у конкретном случају не ради о неотклоњивој правној заблуди на страни окривљеног, то се следствено томе као неосновани оцењују наводи захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног у којима указује да у конкретном случају постоји основ за искључење постојања кривичног дела јер на страни окривљеног постоји правна заблуда.

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Бурхана Шаћири у осталом делу је одбачен као недозвољен.

Наиме, бранилац окривљеног у осталом делу захтева истиче да је изрека побијане пресуде неразумљива, а који наводи браниоца окривљеног би по налажењу овога суда представљали битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 11) ЗКП. Поред тога, бранилац окривљеног у поднетом захтеву истиче и да је изрека побијане пресуде противречна како сама себи, тако и датим разлозима у пресуди, те да у образложењу пресуде нису наведени разлози о одлучним чињеницама, а и они разлози који су дати су нејасни и у знатној мери противречни, а који наводи браниоца окривљеног би по налажењу овога суда престављали битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП.

Осим тога, бранилац окривљеног у поднетом захтеву истиче и да суд током поступка није на потпун и несумњив начин утврдио чињенично стање и да нема доказа да је окривљени извршио кривично дело обљуба са дететом у продужењу из члана 180. став 1. у вези члана 61 КЗ, обзиром да из одбране окривљеног, која је потврђена како исказом малолетне оштећене тако и исказима свих осталих испитаних сведока, произилази да је оштећена на своју иницијативу и својом слободном вољом ступила у

емотивну везу са окривљеним који јој је први комшија, те да је уз благослов својих родитеља прешла да живи код окривљеног и у тој ванбрачној заједници је из љубави рођено заједничко дете, а кривични поступак против окривљеног је покренут када су њих двоје отишли у Центар за социјални рад у ... како би пријавили рођење детета, те се даље истиче и да није на несумњив начин утврђена околност тачног времена првог сексуалног чина између окривљеног и оштећене, посебно имајући у виду да је оштећена дете родила са 14 година и 9 месеци, а која околност би се могла утврдити њиховим поновним саслушањем, а бранилац при томе оспорава налаз и мишљење вештака психијатра у делу у којем вештак наводи да је окривљени у контакту са бројним особама које не припадају ромској популацији могао да уочи да је друштвено неприхватљиво и забрањено да се младићи жене девојчицама, као и мишљење вештака психијатра др Андрее Мартиновић које је она дала на главном претресу испред тима вештака и то везано за разлику у телесној зрелости између окривљеног и малолетне оштећене. Изнетим наводима браниоца окривљеног се по налажењу овога суда нижестепене пресуде суштински побијају због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања од стране нижестепених судова и погрешне оцене изведених доказа.

Имајући у виду да из изнетих навода произилази да бранилац окривљеног у осталом делу захтева за заштиту законитости нижестепене пресуде побија због битних повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 11) и члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП, те због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и погрешне оцене изведених доказа, а што не представља законске разлоге због којих је у смислу члана 485. став 4. ЗКП дозвољено подношење захтева за заштиту законитости окривљеном и његовом браниоцу због повреде закона, то је Врховни суд захтев браниоца окривљеног у овом делу оценио недозвољеним.

Са изнетих разлога, налазећи да побијаним пресудама није учињена повреда закона на коју се неосновано указује захтевом за заштиту законитости браниоца окривљеног Бурхана Шаћири - адвоката Јелене Живин, Врховни суд је на основу члана 491. став 1. ЗКП захтев у односу на повреду закона наведену у изреци одбио као неоснован, док је у осталом делу на основу члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП и члана 485. став 4. ЗКП захтев одбацио као недозвољен и одлучио као у изреци пресуде.

Записничар-саветник
Снежана Лазин, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић

Председник већа-судија
Милена Рашић, с.р.